

[Undervisningsministeren.]

kunne det ærede medlem se, hvordan vi tager de hellige køer, hvordan man dér tager tyren ved hornene. Det bliver vi nemlig nødt til i ganske alvorlig grad, hvis vi skal klare den opgave, der ligger foran os.

Jeg takker altså for den tilslutning, der er givet, og håber på, at der bliver nedsat et udvalg, så vi kan få lejlighed til at arbejde videre med spørgsmålet.

Gottschalek-Hansen: Jeg tror, den højtærede undervisningsminister gør sig skyldig i en erindringsforskydning. Min partifælle det ærede medlem hr. Edv. Jensen stillede ikke noget forslag, der gik ud over de rammer, der var angivet i det lovområde, som han behandlede. Han talte om en anden anvendelse af det beløb, der lå inden for rammen, og jeg synes derfor, at min kritik af den højtærede minister var vel berettiget.

Det er nu engang tonen, der skaber melodien. Ministeren har dæmpet sin ned, så vil jeg gøre det samme. Bemærkningerne om min partigruppe med hensyn til højskolen og den sarkasme, der lå i den, synes jeg dog den højtærede minister skulle holde sig for god til.

Hvad angår min praksis om søndagen med at stille spørgsmål og selv besvare dem, kan jeg kun sige: ja men så er jeg jo også sikker på altid at få et klogt svar. Det er meget værdifuldt.

Hvad angår lovforslaget, er jeg taknemlig for, at undervisningsministeren nu understreger, at rammen skal holdes. På den anden side vil jeg ikke forsømme at sige, at det gælder rigshospitalet som sådant. Det kan ikke gælde institutter, laboratorier og alle disse områder, der ligger i det nuværende randområde, for der er ingen, der vil være så reaktionær i sin indstilling, at al lægevidenskab skal standse, fordi nu er det et helligt tal. For så vidt angår hospitalet, er jeg altså meget tilfreds med, at ministeren siger, at denne ramme må holdes, og at det, hvis der skal ske ændringer, må ske på den måde, at udvider man ét sted, må man finde en tilsvarende besparelse på et andet.

Når vi nu får den nye gynækologiske afdeling, synes jeg, det ville være en stor lykke, hvis man derude, som det forsøgsvis har været praktiseret på Frederiksberg, kunne åbne adgang for kvinder til at komme

ikke til ambulat behandling, men til undersøgelse for underlivscancer. Det er helt givet, at de resultater, der her kan fremvises, har været meget værdifulde og betydningsfulde. Hvis man på det nye hospital med den nye gynækologiske afdeling kunne få et hospitalsafsnit, som kunne tage denne opgave op — jeg ved godt, at det ville være meget krævende; rigshospitalet er nu engang rigets hospital, og hvis der er fare på færde, om jeg så må sige, kommer man ind på det hospital, for så er det noget ganske specielt — ville jeg godt give en god skærv til, at det nye gynækologiske hospital fik en sådan størrelse, at denne opgave kunne løses på en forsvarlig måde. Det er et af de områder inden for denne meget grimme og onde sygdom, hvor det faktisk er muligt med rettidig undersøgelse at forebygge forfærdelige konsekvenser. Jeg håber, at dette specielle område må kunne løses i forbindelse med det nye rigshospital, og jeg gentager, at vi er meget velvillige over for lovforslaget.

Poul Sørensen: Jeg har til stor overraskelse for mig forstået, at vor meget charmerende undervisningsminister har bragt mig ind i forrige sags behandling. Jeg forstod, at det var på baggrund af mine bemærkninger om den økonomiske stilling i landet. Man kan jo sige, at en debat om disse spørgsmål kan man tage op, når det skal være, og det er jeg også villig til. Jeg havde den opfattelse, at vi alle sammen var bedst tjent med, at denne drøftelse blev ført i forbindelse med finanslovbehandlingen, som vi skal have i løbet af nogle dage, men jeg vil da gerne bekræfte over for den højtærede minister, at jeg ude i landet har udtalt mig med stor ængstelse om den økonomiske udvikling. Det skal ikke være nogen hemmelighed. Hvis den højtærede minister allerede på nuværende tidspunkt kan befri mig for denne ængstelse ved at fortsætte den debat, han har lagt op til, vil jeg være taknemlig.

Jeg vil for eksempel med stor glæde, når nu udgifterne er bragt ind i billedet, spørge ministeren: hvordan forholder det sig med de procentbesparelser, der er blevet omtalt for forskellige ministres vedkommende? Er der nogen realitet bag? Er der det, kan jeg da ikke se nogen grund til at skyde mig i skoene, at jeg har udtalt ængstelse for de